

IN PACE IN DIPSUM

DORMIAM ET REQUIESCAM

ORIENTUR JUSTITIA

ET ABUNDANTIA PACIS

PASSER INVENIT SIBI DOMUM

ET TURTUR NIDUM ALTIARIA

XVIII. ÉVF. 1917. 3. SZÁM.

ÖRÖKIMÁDÁS

HAVI FOLYÓIRAT

A LEGMÉLT. OLTÁRISZENTSÉG IMÁDÁSA S SZEGÉNY TEMPLOMOK FELSZERELÉSÉNEK ELŐSEGÍTÉSÉRE HIVATALOS KÖZLÖNYÜL

KIADJA

A BUDAPESTI ORSZ. KÖZPONTI OLTÁREGYESÜLET

Szerkesztőség-kiadóhivatal Bpest, Üllői-út 77.

Ára egy évre 4 korona.

Megjelenik minden hó elején.

Stephaneum nyomda r. s

VIRGO IPSUM QUEM GENU

IT DEUM ADORAVIT.

SACRIFICIUM DEO

SPIRITUS CONTRIBULATUS

FLORABUNT SACERDOTES

PARCE POPULO TUO.

QUI FRUMENTUM

ECCE AGNUS DEI

ELECTORUM CONSERVASTI

CUJUS NON SUM DIGNUS

KIMUTATÁS.

1917. január hónap befolyt adományok : Bordigán Teréz 40 f, Humay Teréz 2 K, Sill Mihályné 1 K, Holobiczky Györgyné 1 K, Sen Ilona 1 K, báró Hornig Károly bíboros 1000 K, Nógrádbussai tagok 27.29 K, Endrefalvi tagok 98.63 K, Csonfalvi tagok 40 K, Tópataki tagok 30 K, Tatárszentgyörgyi tagok 21.10 K, Márton G.-né 5.50 K, Backwart U. 20 K, Bogisich Irén 2 K, Szántó Irma 2 K, Welker József 2 K, Kapinszky Ervinné 2 K, Vas Péterné 50 f, Rothen Alajosné és családja 4 K, özv. Szűts L.-né 2 K, Eperjes gk. egyhlm. tagok 9.78 K, Eger főegyházmegyei tagok 400 K, dr. Wenzel Árpád 100 K, Wika Ferenc 1 K, Niesenberger J. 9 K, Lebegut Ferencné 2 K, Melczer Aladárné 6 K, Gutai tagok 140 K, Benyovszky J. hídgy. 10 K, Martini Erzsébet 1 K, Kopcsányi tagok 18 K, Tallósi tagok 84 K, Lengyel Katalin 2 K, Sebestyén M. 12 tagtól 12 K, Ruber Mária 1 K, Juhász Teréz 4 K, Myszoglád Emilia 2 K, Myszoglád Anna 1 K, Hermann Anna 1 K, Talabér Mártonné 1 K, Bernát Erzsébet 1 K, Tóth Imréné 2 K, Rutkay Gy. 1 K, Szkala Mária 2 K, Bognár Ágnes 30 f, özv. Wagner Adolfné 2 K, Gröger Rezsóné 2 K, Horváth Vilmosné 5 tagtól 10 K, Heilmann Mariska 4 K, Szombathely egyházmegyei tagoktól 243.46 K, és pedig egyenkint : özv. Loránt Károlyné 2 K, Kutassy Magda 2 K, Gábrriel Györgyné 2 K, Strobl Mária 2 K, Strobl Józsefné 2 K, Máriafalvi tagok 24 K, Városszalónaki tagok 14.33 K, Vizlendvai tagok 24.92 K, Cserföldi tagok 80 K, Globits Gyuláné 2 K, Globits Erzsébet 50 f, Kiss Gizella 50 f, Vasfarkasfalvi tagok 22.02 K, Kukméri tagok 60.13 K, Táncczos Istvánné 1 K, özv. Révffy Istvánné 1 K, Kis Györgyné 2 K, Mitskó Emília 10 K, Kraemer Gézáné 20 K, Borsodharsányi tagok 15.92 K, gróf Zselenszky Róbertné 5 K, Stromszkyné és leánya Matild 4 K, gróf Pálffy Anna 40 K, Töry Emilné 10 K, Lázár Jánosné 2 K, Fridrik Ernőné 2 K, Petz Róza 2 K, Bársonyosi tagok 44.20 K, báró Manndorff G. és családja 16 K, Hugai Mária 4 K, Barát Mária 4 K, Krajicsék Mária 2 K, Ruzskó Anna 1 K, Fehér Antalné 4 K, Pichler Jánosné 2 K, Letovics Alajos és neje 1 K, özv. Kerecsényi Ferencné 10 K, Névolny Otília, József, Szidónia 3 K, Névolny Klementína 1 K, Chlumeczky Mária 1 K, t. Pressmayer Emilia 20 K, gróf Széchenyi Imréné 10 K, Zöld Márton és Moesári E. 1.20 K, Latinovich Róza 24 K, Bethlen Irma grófnő 10 K, Zichy Ödönné grófné 20 K, Antonovich János 1 K, Endrefalvi tagok 30 f, gróf Wenckheim Gézáné 10 K, Szabó Mária 2 K, Nagy Ferencné 8 K, Grócz B. kanonok 17 K, Eisendorfer Erzsébet 1 K, Tamaskovics Janka és Fanny 60 f, Nemes Károly és neje 6 K, Mihák Mária 1 K, Maruskó Klára 1 K, Térna Ödön 1 K, Balázs Katalin 1 K, Tekán Anna 2 K, Prohászka Mária 2 K, Schüller Vilma 24 f, Csölle Emília 2 K, Mayer Julia 2 K, Nyilas Teréz 2 K, Gergely Gizella 4 K, Gergely Vilma 2 K, Bobor Margit 2 K, Tiszszentmiklósi tagok 14 K, Georgevits Auréilia 1.80 K, Eger egyházmegyei tagok 85.89 K, Györffy Kálmánné 4 K, Hergerth Szeréna 2 K, Vidáts Dezsóné 5 K, Löffler Emilné 4 K, Czura Terézia 2 K, Dobos Istvánné 1 K, özv. Herrich Károlyné 10 K, Izabella főhercegné öfensége 100 K, Atkári tagok 20.90 K, adományok az udvari templomban 216.10 K, tagdíjak az udvari templomban 167.40 K, Bernecei és kemencei tagok 100.98 K, özv. Mészáros Á.-né 6 K, Komjáti tagok 25 K, Áczberger Gyuláné 1 K, Szilassy Aladárné 1 L, Nagykátai tagok 8 K, Tóth Józsefné 6 K, Tóth Sámuel 50 f, Szathmári Józsefné 4 K, Gammel Irma 10 K, Gammel Ferike 10 K.

(Folyt. köv.)

ÖRÖKLÁMPÁS

az Országos Oltáregyesület havonként megjelenő hivatalos közlönye.

TARTALOM: *Dr. Babura László*: Az öröklámpa. — *Homor Imre*: Hódolat a Bárány-nak. — *Blaskó Mária*: A kereszti. — *Dr. Wéber Pál*: Bizalom Jézushoz. — *Tiefenthaler József dr.*: A keresztiény szymbolika. — *Blaskó Mária*: Szentek lélektan. — Irodalom. *Székfi Ignác*: Szent Ágoston vallomásai. — Oltáregyleti élet. — Kimutatás.

Az öröklámpa

IGY HÍVJUK, mert mindig ég. Mondhatnók, az utolsó vacsora termében gyújtották meg s azóta mindig ég a mi szentélyeinkben. A háború elfújta Európaszerte. A berlini kir. múzeumban látható *Böcklin* képe: A háború. Csontos, kiéhezett csatalovon a Mors imperator. Vigyorgva néz körül: Iova haldokló vitézeken tapos végig és nagyokat fúj. Lehelete megöl minden életet. Csoda-e, ha elfújta szentélyeink öröklámpáját is? Pedig ha templomba lépünk, szemünk önkénytelenül is az öröklámpát keresi, mert az mondja meg nekünk néma beszédével, hol van az Úr, akit keresünk, aki előtt hódolni akarunk. Ez az öröklámpa első szava, *hirdeti Jézus Krisztus jelenlétét*. Az egyház szigorúan parancsolja, hogy szentségi oltár előtt, állandóan, éjjel-nappal mécs égjen. Oly szigorú ebben az egyház, hogy oly kápolnának vagy templomnak, amely nem bírja e mécségetés költségeit biztosítani, nem is engedi meg a legméltóságosabb Oltáriszentség állandó tartását. A szüntelenül égő mécsvilággal külsőleg is akarja kifejezni azt a hitünket, hogy az Úr Jézus állandóan, éjjel-nappal van jelen a mi oltárainkon. Az öröklámpa tehát azt hirdeti, hogy a mi templomaink nem pusztá imaházak, hanem Isten háza a szó legteljesebb értelmében, mert jelen van itt Jézus Krisztus szent istenségével és emberségével valóságban.

S ez a tudat fölemelőleg, biztatólag, bátorítólag hat minden emberre, aki azért jön a templomba, hogy «istenszolgálatot» végezzen, hogy Istent megkérlelje bűneiért és tőle oly javakat kérjen, melyeket emberek nem képesek neki nyújtani. Az a mécses biztatólag világít bele a lélekbe, ha a megpróbáltatások sötét felhői beárnyékkolták és a bizalom meleg sugarait lopja bele a szívbe, ha a kislelkűség vagy a kétségbeesés kezdik sötét szárnyaikat bontogatni. *Genfben* sok idegen keresi föl

a kálvinisták templomát, melyet szent Péter tiszteletére építettek századok előtt a katolikusok. A hitújítók elvették és saját céljaikra alakították át. Kikerült a szentségház, hisz nincsen Oltáriszentségük; ki a szentek képei, egyetlen értékes freskó Mária-képet hagytak meg, azt is eltakarták, talán a romlástól féltik, vagy talán bántja őket a szomorú tekintetű Madonna? Nem égett ott öröklámpa, hisz Jézus nem lakik e házban többé. Imaház lett az Isten házából, ahová megilletődés nélkül mennek az emberek. És hidegen távoznak is, úgy, amint jöttek, hisz nincs ott szentségi Jézus, aki őket megajándékozna s fölvidítaná. Boldogok mi, akik templomainkban Isten előtt térdelünk, Jézussal beszélgethetünk s az ő kegyelemajándékaival gazdagodhatunk! De milyen föl-emelő ez az igazság, ép oly komoly intelem is számunkra, hogy a templomban úgy viselkedjünk, amint Isten szent színe előtt viselkednünk illik, sőt kell. Fecsegés, nézdegélés, akaratos szórakozás nagy sérelmek a jelenlevő Úr Jézussal szemben. Nem tesz-e lelkiismeretünk szemrehányást e tekintetben?

Mást is hirdet az öröklámpa: *Jézusnak végtelen szeretetét irántunk.* «Az Isten szeretet» — mondja szent János. (I. 4, 8.) És az Úr Jézus ezt vallja életprogramjának: *Tüzet jöttem bocsátani a földre és mit akarok mást, mint hogy lángra gyulladjon?* (Luk. 12, 49.) S e programját megható módon meg is valósította. A megváltás műve egy szóval fejezhető ki: szeretet! *Szent Szerápión* nem tudván másként segíteni egy szegény özvegyen, eladta magát rabszolgának, hogy a kapott pénzt neki adhassa. Jézus Krisztus végtelenül többet tett értünk: nemcsak szabadságát áldozta föl értünk, hanem életét s tette ezt nem mint pusztá ember, hanem mint Istenember. És még ezzel sem érte be. Hogy önfeláldozását vérontás nélkül megismételhesse, meg számtalanszor mindennap a világ végéig, megalapította a legméltóságosabb Oltáriszentséget. Rabbá tette tehát magát ő is, a szeretet rabjává, aki mi-értünk bezárkózott a tabernákulumba nem csupán egy emberélet rövid tartamára, hanem a századok mérhetetlen idejére a világ végéig. Bezárkózott azért, hogy mindenki élvezhesse szent közelségének melegét s mindenki részesülhessen szeretetének kegyelemajándékaiban. Mert az édes Jézus rabságában nem oly szegény, mint volt szent Szerápión. Ő fogságában sem szűnik meg Isten lenni, tehát az egész mindenség ura, aki teljes szabadsággal rendelkezik az összes testi, anyagi, lelki és szellemi kincsek fölött. Aki a világ szellemétől kiüresített szívvel jó elébe, azt ő eltölti égi ajándékaival. Aki erős hittel kiált hozzá, azt ő meghallgatja. Aki őt áldozatos szeretettel szereti és szolgálja, azt ő megáldja minden áldásával. Ennyi szeretet iránt maradhatnánk-e még közönyösek, hidegek, részvétlenek? Keressük őt föl minél gyakrabban, ha csak rövid

«Tüzet jöttem bocsátani a földre és mit akarok mást, mint hogy lángra gyulladjon.»
(Luk. 12, 49.)

időre is. Üdvözöljük őt a távolból is, kivált ha templom közelében visz el utunk. Fogadjuk őt gyakran, ha csak lehet naponként szívünkbe méltó

szentáldozásban. Ha így teszünk, akkor azt mutatjuk, hogy megértettük az öröklámpa néma beszédét az ő végtelen szeretetéről.

Az öröklámpa végre hirdeti *határtalan megalázkodását*. Valamikor csodás csillagot gyujtott meg a mennyei Atya a betlehemi istálló fölött, hogy jelezze, hol van az ő egyszülött Fia. Most egy pislogó mécs helyettesíti azt a csillagot! Bécsben a Burg udvarán állandóan egy szakasz katona áll őrt Öfelsége lakosztálya előtt. A királyok Királya bééri egy kis mécsvilággal a szentségház, gyakran nagyon szegényes szentségház előtt! Mily mérhetetlen megalázkodás! No ide csak alázatos lélekkel léphetünk méltóan! Úgy, mint a vámos a példabeszédben. Pedig mégis hányszor utánozzuk a büszke, öntelt, meghajolni nem akaró farizeust? Isten előtt, a végtelenül szent Isten előtt mindnyájan csak szegény bűnösök vagyunk. Juttassuk kifejezésre ennek tudatát térdhajtásban, kéztartásban és egész viselkedésünkben. Erre is figyelmeztet az a szerény mécsvilág, az a szelíden fénylő s világító öröklámpa.

Dr. Babura László.

HÓDOLAT A BÁRÁNYNAK.

(Titkos Jelenések Könyve 7. 9—12.)

Midőn a Szentek hófehér ruhában
Az égi trón előtt megállanak,
Kezükből frissen tört nagy pálmaág van
S fejük felett sugár. Megannyi nap.

Az ajkukon erősen, lelkesülten
Kiáltás kél, mit végigzúg a menny
S visszhang felele most mindenünnen
Az angyalszívek rejtett mélyiben.

Ilyen kiáltást csak a lélek szülhet,
Ha hirtelen öröm repül szívére,
Mikor a szembe fénylő könnyek ülnek
És lánggalobban minden cseppnyi vére.

Ilyen kiáltás röppen át az ajkán
A vértanuknak a bárdcsillanáskor,
Ilyen a szöve a győztes vezérnek,
Mikor elfogja győzedelmi mámor.

Ilyen kiáltás kél a cella mélyén,
Mikor a Szűz jó csillagfény sugárral,
Ilyen kiáltás az utolsó hangja
A kisdednek, ki az egekbe szárnyal.

«Üdvözlét Néked!» zengenek csodásan
A földgolyónak tizezernyi nyelvén.
A Bárány trónja naptól glóriásan
Aranyszegélyű felhők közt lebegvén.

És négy kherub jó ékes füstölövel.
Szemük lezárva. (Méltóság — alázat!)
Lágy, édes illat terjedez most lassan
Betöltve öblét a bő kupoláknak.

Új fényben gyúl ki minden csillag ott lenn,
Ragyog a rúdja a Göncölszekérnek
S a mennynek összes csarnokát betölti
A boldogságos diadalmi ének.

Homor Inire.

A kereszt

Legenda.

AZ AGG remete szent ember hírében állott. És szent ember is volt. Szőrcsuhában, hamuhintett fővel járta a pusztát és imádságban, önsanyargatásban élte a szent magány napjait. A barlang bejáratánál fakereszt állott. Aki a remetéhez jött az igaz utat tanulni, annak a kereszt tövében kellett letelepedni a szent férfiúnak lábaihoz. És a szent beszélt az igaz életről, amely a Krisztus keresztjének követése.

És kérdék tőle a lelkek:

— Mit tegyünk?

Mondá erre a szent:

— Viseljétek a keresztet, ahogyan viselte Krisztus.

Majd ismét kérdezek:

— Mitől leszünk igaz emberek?

És felelé ismét:

— A kereszthordozástól.

— És mi vár akkor reánk a földön?

— Ismét a kereszt.

Sokan megfélemlének e szavaktól és elhagyták a szent ember lakát. De mivel szívük vágyta az igaz életet, összebeszéltek és valamennyi fölkereste a remetét.

— Szent ember, kérésünk van hozzád. Mi akarjuk követni igéidet és rá akarunk lépni az igaz útra. De miért áll barlangod előtt örökké a kereszt? Nézd, a földön virág is fakad, napsugár is mosolyog, öröm is terem. És Krisztus a keresztalál után föltámadott és dicsőséget, örömet hozott a földre. Ezt az utat mutasd nekünk, az igaz élet örvendező útját. Faragj keresztedből győzedelmi pálmát és azt tűzd jelül barlangod elé.

A szent végig hallgatta és csak azután adott feleletet.

— Legyen a ti óhajotok szerint. Faragjunk a keresztből győzedelmi pálmát. De én nem faraghatom, mert szegény bűnös vagyok. Faragjátok meg ti, kedves testvéreim.

Lőn pedig álmélkodás és kérdék:

— Ha te, szent ember, nem mered cselekedni, ki cselekedje meg?

A szent pedig nyújtá a vésőt az emberek felé.

— Az, aki már legyőzte a bűnt és bűn nélkül vagyok.

És lőn erre hallgatás és nem mozdult senki a véső után. Azután lassan elszéledtek és a remete egyedül maradt.

Eldobta a vésőt és leborult a kereszt elé. Két karját kitérve imádkozott.

Akkor megmozdult mögötte a haraszt. Visszatért egy az elszéledők közül. És ismét egy másik. És ismét egy harmadik. És lassan valamennyi.

Letelepedtek a kereszt tövében és várták a szent imádságának végét. Akkor szólottak hozzá kérlelő szóval:

— Szent férfi, beszélj nekünk az igaz életről itt a kereszt alatt.

És kezdte a szent szólni az evangéliumból:

— Aki az én tanítványom akar lenni, vegye föl keresztjét és köveszen engem!

Blaskó Mária.

🌀 Bizalom Jézushoz 🌀

JOBBAN, mint emberi szív kívánhatta és emberi ész gondolhatta volna, jobban és tökéletesebben mutatta ki az Úr Jézus szeretetét az emberekhez, mikor az Oltáriszentséget szerzé. Régente az ószövetségben is sokféleképen megnyilvánult Isten szeretete az emberek iránt: mint atya gyermekeivel érintkezett őszülőinkkel a paradicsomban, mint jóbarát jelent meg a pátriárkák sátraiban, mint vigasztaló a tüzesoszlopban, mint segítő a kerubokon ülő felhőben. De az oltáron még közelebb lépett hozzánk; mi is olyan közel léphetünk hozzá, mint szent János, midőn az utolsó vacsorán fejét Jézus keblére hajtotta; olyan bizalmasan beszélhetünk vele, mint Márta és Mária, midőn az Úr Jézus lábainál ültek, vagy mint a szamariai asszony Jákob kútjánál. Az Oltáriszentségben megnyilvánuló szeretete oly nagy bizalomra indít, hogy a hívő ember is úgy van, mint a jerikói vak koldús, ki midőn «hallotta az átmenő sereget, kérdezé, micsoda az. Mondák pedig neki, hogy a názáreti Jézus megyen által». Neki elég volt tudni, hogy a názáreti Jézushoz közel van. A sok jótétemény, melyet Jézusról hallott, bizalomra indította szívét és dacára, hogy «feddék őt, hogy hallgasson», ő annál inkább kiálta: «Dávidnak fia! könyörülj rajtam».

A jerikói koldus esete a bizalom fölséges megnyilatkozása. Hite erősebb, mint a tömegé, mely őt elhallgattatni akarja. Erős hitét, akadályt nem ismerő bizalmát emeli ki Jézus is, mikor meggyógyítja: «a te hited megszabadított téged». Ennek a sziklaszilárd hitnek, ennek az odaadó bizalomnak kell megnyilatkoznia a mi egész magatartásunkban, életmódunkban, imádságunkban is. Még a csapások, betegségek, mostoha életkörülmények között is határtalan bizalommal kell Urunkhoz visel-

tetnünk és egy pillanatra sem szabad gondolnunk azt, mintha az Úr Jézus nem szeretne bennünket. Az Úr Jézus állandó jelenléte oltárainkon legnagyobb bizonyossága annak, hogy szeret minket. Minden szociális bajnak orvoslója, legyen az a családban, a közéletben, egyesek életében. Nemcsak a múlt, de a jelen és a jövő kérdéseire is egyedül Krisztus a felelet. «Minden nyomornak megszüntetője a Krisztushoz való visszatérés» — mondotta már 1888-ban XIII. Leó pápa. — A kenyér színében elrejtőző és szótlanul a lélek mélyén, a lélek bensejében munkálkodó Krisztus a mi nevelő és vezető mesterünk. Az eucharisztikus egyesülésben, a szentáldozásban működik, munkálkodik, épít, formál, alakít az a regeneráló, újító krisztusi erő, melyről a Szentírás mondja, hogy «megváltoztatja a föld színét»: újjá alakítja az embereket, kegyelmekkel építgeti a lelkekben Isten országát, mely Krisztus szava szerint is *bennünk van*. Az Úr Jézus emberekkel dolgozik, szent Pál szerint *az élet újságába* öltöztet minket és kész, kidolgozott, evangéliumilag megnevelt lelkeket állít bele a világba és ezekkel alakítja, változtatja át a világot.

Ez átalakuláshoz nagy odaadás, bizalom kell, amilyen Mátéban volt, ki az Úrnak hívó szavára: *Kövess engem*, vagyis légy hozzám bizalommal, hagyatkozzál egészen énreám és ne legyen aggályod a holnap miatt, *elhagyván mindenét, követte Jézust*. Vagy mint Péter és András, kik szavára, hogy: *Kövessetek*, mindjárt elhagyták hálójukat és követék őt.

Minél nagyobb bizalommal, minél több odaadással jövök tehát hozzá, vagyis minél többet adok Neki magamból, annál többet ad Ő is nekem Önmagából. Olyan vendégünk Ő, ki nem elégszik meg a külső sablonokkal, formaságokkal, hanem mindenekelőtt őszinte, kitárt szívet keres, amilyen Zakeusé volt, ki Jézus szavaira «sietve leszálla és örömmel fogadá» a Mestert. Olyan adakozó Ő, kinek tetszését az alázatos és bizalommal könyörgő vámos nyeri meg és nem a gőgös, bizalmatlanságában fölfuvalkodott farizeus. Simon farizeusnál is járt vendégségben az Úr, de a bizalmatlan és gáncsoló farizeus kegyelmek helyett feddést kapott; ellenben Mária Magdolna, a bűneit sirató és bűnei bocsánatáért esdeklő asszony, mindent megkapott: «Megbocsáttatnak neki sok bűnei, mert igen szeretett». Azután így folytatja Jézus: «Akinak pedig kevesebb bocsáttatik meg, kevésbé szeret».

A szeretet soha sem bizalmatlan. A bizalmatlan ember külsőleg ugyan mutathatja, mintha szeretne, de az már nem szeretet. Nincs bizalmatlan szeretet. A szeretet «nem örül a hamisságon» — mondja szent Pál — már pedig a bizalmatlanság bizonyos fokig hamisság, ha a külsőséges szeretet jegyében mutatkozik is.

Az Úr Jézusnak nem kell az ilyen viselkedés. Ő föltétlen bizalmat kíván, föltétlen odaadást. Nem emlékezünk-e, mennyire rossz néven veszi Mártának bizalmatlanságát? Lázár sírjánál történt, midőn az Úr megparancsolja, hogy vegyék el a követ, Márta azt feleli: «Uram! már szaga van, mert negyednapos». Az Üdvözítő nem hagyja szó nélkül a bizalmatlankodást, hanem gyengéden megfeddi: «Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszesz, meglátod az Isten dicsőségét».

Aki bizalommal viseltetik a szentségi Jézushoz, «mindent elhisz», amit az Úr Jézus tanított, «mindent remél», amit az Úr Jézus megígért, «mindent elszenved», amiben az isteni Gondviselés próbára teszi. E szavakkal jellemzi szent Pál a szeretetet; ennek a szeretetnek kell sugallnia a mi bizalmunkat Jézushoz. Az Üdvözítő már földi életében is — hogy úgy mondjam — jótéteményeivel honorálta az emberek bizalmát. Senkit el nem utasított, mindenkinek kérését meghallgatta, aki bizalommal jött hozzá. Az utolsó vacsorán, mikor apostolaitól búcsuzik, a *bizalom* az, amit bennük megdicsér. Kitartó hűségüket, szeretetüket, bizalmukat el nem felejtí, azért, midőn szeretetének legdrágább emlékét: az Oltárszentséget szerzé, megdicséri őket, hogy «vele megmaradtak kísértéseiben».

Mintha csak azt akarta volna mondani: bizalmatokat azzal haláлом meg, hogy e szentséget megalapítottam. Itt e szentségben mindig megtaláltok, mindig köztetek maradok, csak egyet kötök ki: legyetek hozzám mindig bizalommal. Az apostolok megértették Őt, bizalmukban kitartottak nem csak Pümkösdig, hanem a keresztfá, torró olaj, börtön, tűz vértanúi halálig. S őket követi az aggastyánok, asszonyok, férfiak, fiatal leányok, ártatlan gyermekek egész nemzedéke és zengik szent Pál szeretelhimnuszát: «Ki választhat el minket az Ő szeretetétől?» Éhség, szomjúság, üldözés, verpad? Nem, nem! soha semmi sem tépi ki szivünkéből Jézus Krisztus szeretetét.

E példák lelkesítsenek minket is hasonló bizalomra. Határtalan jóságát, mellyel kéréseinket meghallgatja, szeretetét, mellyel segítségünkre siet, irgalmát, mellyel botlásainkat megbocsátja, ajándékozzuk meg azzal a bizalommal, mely mint a szeretet «soha meg nem szünik» (Szent Pál).

Ne felejtjük, hogy az utolsó vacsorán, mikor tanítványaitól búcsuzott, a bizalmat kötötte lelkükre: «Eddig semmit sem kértetek az én nevemben. Kérjétek és megnyeritek».

Dr. Wéber Pál.

A keresztény szymbolika.

Az Oltáregyesületek különös figyelmébe.

III.

HA AZ EGYHÁZI szerelvényeknél és ruházatoknál alkalmazott szymbolikáról kívánunk szólni, mindenekelőtt szükséges talán bizonyos szerény megrovásfélét előrebocsátani. E sorok írója éveken át szerencsés tanúja lehetett annak, hogy a vallásos nők minő mérhetetlen buzgalommal, odaadással és áldozatkészséggel gondoskodnak a szentély illő tisztaságáról és szépségéről. Még mindig nagyon szegény templomaink és egyházi felszereléseink minő állapotban lennének, ha buzgó női szívek szeretete nem gondozná őket! Amikor az evangéliumi szent asszonyokhoz szokás őket hasonlítani, kik Krisztus tetemét siettek husvét hajnalán ékesíteni, erre teljesen reászólgálnak.

Mégis igazat kell adnunk Fieber miniszteri művészeti szakreferensnek, mikor a női izlés és szentimentalizmus túltengéséről szeret panaszkodni az egyházi ruháknál. Sohasem szabad feledni, hogy az egyházi ruha legyen mindig férfiasan komoly és díszei mellett is nemesen egyszerű. Nem gyermek, nem nő hordja őket, hanem Isten papja végzi benne a legszentebb ténykedéseket. Miséztem már olyan albában, melynek csipkéje fodrosan volt reávarrva, úgy, hogy talán inkább krinolinhoz hasonlított, mint az ősi, bő és súlyos redőkben lehulló miscinghez. Pedig azt a ruhadarabot épen egy nagyon jámbor és tisztelt úrnő adományozta, ami egyúttal mutatja, hogy helyén van a nemes szívű úrnők figyelmét ezen kérdésekre fölhívni.

Tehát babás, szentimentális és nőies motívumok kerülendők az egyházi ruhák készítésénél!

Áll ez a *szymbolika* alkalmazásánál is. Itt a főhiba az szokott lenni, hogy szeretik az egyházi ruhákat túlhalmozni, teljesen elárasztani ábrákkal, szymbolumokkal és díszítésekkel. Egy időben sürgették, hogy szymbolumos szövet használtassék az egyházi ruháknál. Csakhamar el is halmozták az egyházi műhelyeket velük s nem ritkán látni misézni bennük a papságot; különösen gyakoriak a kazulák nap és szarvas jelvényekkel sűrűen egymás mellett, úgy, hogy egy ruhán 2—300-szor is rajta vannak. Mégis csak különös, hogy a miséző 2—300 szarvast visz magán.

Különösen a *szent kereszt* jelvényének alkalmazásával történnek beteges túlzások. Antipendiumokat 15—20 kereszttel ékítve, ki ne látott volna!

Sokkal szentebb nekünk az a drága megváltói jelvény, semhogy

arra volna használható, hogy minden sarkot kitöltsön, mindenféle figurának — legyen az állat, növény, mértani ábra vagy még gyakrabban érthetetlen fantasztikus valami — tetejét alkossa és minden varrás vagy hiba eltakarására szolgáljon.

Az egyházi normák és rendelkezések legszigorúbb betartása után történjék tehát arról is gondoskodás, hogy a szymbolumok, diszítések, paszomántok túlhalmozása kerültesse. Különösen egy és ugyanaz ne forduljon elő egy tárgyon százszor. Hiszen a finomabb női ízlés saját ruháikban is száműzte már a sok csipke, sok szalag és sok kacat szeretetét, hát miért volna az szép épen az egyházi ruháknál. Ami azonban rákerül a ruhákra, az legyen izléses, kifejező, egyházas és értékes valami. Ebből azután lehet sok is, ha ünnepélyes és drága ruhákat akarunk készíteni.

Ami a szymbolumok és diszítések közelebbi használatát illeti, fő irányelv, hogy a szymbolum a maga helyén alkalmaztassék, odavaló legyen, némi összefüggéssel bírjon azon szent tárgy rendeltetésével, melyet ékesít.

Ki fog szőnyegre, melyen mindenki járkal, liliomokat alkalmazni. Pedig mondják, hogy ilyen is van. Vagy illik-e az alba csipkéjére lent Krisztus és Mária arcot alkalmazni? Szent jelvények jussanak mindig illő és tiszteltreméltó helyre és függjenek össze a szent tárgy természetével!

Jó lenne általában véve törekedni arra, hogy ne örökösen a nagy keresztalak használtassék a miseruhán. Ott van az úgy is az oltáron s az egyház róla azt írja elő, hogy legyen nagy, mindenkitől látható; a pap feléje végzi mindig a fejhajtásokat. E téren — hála Istennek — a borromei és öskeresztény kazulatispusok nagyobb térfoglalása már meglehetősen változatosságot hozott, mert rájuk nem szokták alkalmazni a nagy latin keresztet.

Szentek képei, eucharisztikus jelvények vagy más hitigazságok szymbolumai — kellő körültekintéssel — egyaránt használhatók az egyházi ruháknál. Mindenekelőtt a kazula diszítendő, a fehérenműeknél pedig szereti az egyház az egyszerűséget és a csipke fölött előnyt ad a vászonra való reávarrásnak.

Különösen fölhívjuk a figyelmet a legméltóságosabb Oltáriszentség szent edényeinél használt szymbolumok és képek elhelyezésére. A legszentebb Eucharisztia számára háromféle edény van alkalmazásban: a szentségmutató (monstrancia), áldoztató kehely (ciborium) és misekehely. Mindegyiknek egészen más a rendeltetése, ami a szymbolumok alkalmazásánál rendkívül lényeges. A szentségmutató célja, hogy benne az Oltáriszentség *imádásra* tétessék ki. Itt tehát elsősorban olyan szymbolumok elhelyezése kívánatos, amelyek az imádást fejezik ki vagy

jelképezik pl. tömjénfüst, rézkigyó a pusztában, imádó angyal stb. Az áldoztató kehelyből osztják ki az Úr szent testét a *lélek táplálására*, belőle áldoztatnak. Itt tehát helyénvalók a táplálkozást, a lélek táplálkozását az Úr Jézusból jelképező ábrák, amilyenek a pelikán madár, a husvétii bárány, galamb kehely peremén stb. A misekehely a *mise-áldozat* szent edénye, áldozati eszköz, amiért is áldozati szymbolumokat kíván. Itt említendők szintén a bárány vagy az áldozati kenyér, szent kereszt jele, Mózes az áldozat vérét hinti a népre stb.

Isten jelenlétét kifejező szymbolumok mind a három edényen egyaránt alkalmazhatók, úgyszintén szentek képei vagy szobrai, ahol csak arra kell figyelni, hogy annak a szentnek legyen valami különösebb vonatkozása az Eucharisziához. Gyönyörűen alkalmazza a szymbolumokat az Örökimádás-templom csodaszép szentségmutatója és áldoztató kelyhe, melyek a magyar papság adományai és — ha jól tudjuk — Hanauer apát úr mély művészi lelkének kompozíciói.

A szymbolumok és díszítések ilyen módon alkalmazva igazán kifejező, a hitet tápláló, nevelő hatással bírnak mindazokra, kiknek hívó lelke és szeme rajtuk megakad.

Sajnos, e téren óriási járatlanság uralkodik. Tapasztalatból tudom, hogy az egyházi műkereskedőknek legtöbbször sejtelmük sincs a szymbolumok jelentéséről, nemcsak Budapesten, hanem Bécsben és Németországban egyaránt. A náluk fölhalmozott egyházi szerelvények szintén kiáltó és bántó bizonyítékai ennek. Bár az is igaz, hogy szívesen veszik a fölvilágosítást. Az igazságnak megfelelően meg kell azonban állapítanunk, hogy sok zárdában és oltáregyesületi műhelyben sincsenek kellőleg tájékoztatva s buzgóságuk mellett is gyakran érthetetlen és silány dolgokat teremtenek.

Tudván-tudjuk azonban azt — és Budapestnek képzett oltáregyesületi tagjai és a kiváló egyházi vezetés garancia erre — hogy a budapesti központi Oltáregyesület műhelyeiben a legnagyobb körültekintéssel tartatnak szem előtt a főnt vázolt elvek és kívánalmak.

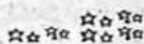
Dr. Tiefenthaler József

OBERBAUER A. UTÓDA

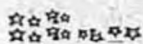
BUDAPEST, IV. kerület, Váci-utca 41. szám

a legjobb hírnévnek örvendő és legrégebb
egyházi szerek, ruhák, zászlók stb. gyára.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve. Telefon 167-34.

Szentek lélektana

II. közlemény.

HA A FÖLDBŐL sarjadó, feshő virágot nézem színpompájában és parányi finom alkatrészeinek csodás összetételében, kettőt bámulok rajta. Először is a virágnak tárgyi szépségét: szírnyalatokban pompázó szíromleveleit, magházában száz új életnek csiraszemeit, ringó porzóit, karsú virágszálát. Másodszer pedig csodálom azt a láthatatlan erőt, amely egy parányi porszemecskét megóvott téli fagyáson át, kihajtott a kemény rögök közül és gyönyörködtető virággá növesztett.

Igy vagyunk az emberi lélekkel is.

A szentek lelkének tanulmányozásánál két dolog ragad meg. A lélek saját szépsége erényeinek fényében és az isteni kegyelem csodája, mely a testnek rabbilincsei között ennyire fejlesztette a lelket.

Igy a szentek lélektanában főleg az elsőt tárgyaljuk, a másodikat külön gondolatcsoportban fűzzük hozzá.

Igaz ugyan, hogy ez a kettő végelemzésben összeolvad. Mert a léleknek belső csodáit a lélekszépség szüli és megfordítva: a lélek szépségei mindmégannyi csodái az isteni kegyelemnek. Mégis a könnyebb áttekinthetőség okából tanácsosnak tartottam ezt a határvonalat húzni és a szentek lélektanának szoros tárgyává az erények pszichológiáját kitűzni.

Mielőtt ezt a «lélektan» nevezett tanulmányt fölosztanám, szükségesnek tartok két dolgot előre bocsátani.

Először is, hogy e tanulmányt egyszerű laikus ember egyszerű laikusoknak írja. Tehát *nem* filozofus-theologus a filozofus-theologusnak.

És pedig kiindulva abból az elvből, hogy szenteinknek élete az egyház közkincese; épen úgy a papé, mint a hívőé; épen úgy a bölcsélet doktoráé, mint az analfabétháé. Szükséges tehát, hogy kivétel nélkül járuljunk e kincses forráshoz és az egyszerű hívőnek is bele kell mélyedni a nagy példaadók lelkületébe. Sőt talán érdekes is lehet, hogy az egyházi tudományokat nem tanult egyszerű hívő lélek hogyan fogja föl az egyház szenteinek benső világát.

Mivel tehát laikus tollával laikus szivekhez iratik e tanulmány, azért a fölosztásoknak szigorú logikai törvényétől szabadjon eltérni olyankor, amikor a közemberihez közelebb fekvő megvilágítással tudok a fölosztandó csoportok között határvonalat húzni.

A másik, amit előre bocsátok, az előbbinek következménye.

A «lélektan» szót úgy használom, mint metaforát. Ahogyan a költő napsugárhoz hasonlítja az egyszerű gyermeki mosolyt, úgy hasonlítom a lélektan fogalmához e rövidke tanulmányt, jól tudva, hogy a logikai értelemben vett «szentek lélektana» és e kis munka között ép oly óriási

a különbség, mint az egyszerű gyermekmosoly és a mindeneget éltető napsugár között.

Szabadjon most már ezek után mint metaforát megtartani a «lélektan» szót és hozzáfogni a lélektannak nevezett tanulmány fölosztásához.

Fölosztási alapul veszem a legtermészetesebb hármasságot: érzelmet, értelmet és akaratot.

Az életszentségek kimagasló erényeit és az életszentségnek magasabb megnyilatkozásait e három csoportba sorozom. Végül boncolásban e háromság egységgé olvad össze, mert az érzelemből fakadó erény ép úgy birtoka az értelemnek és akaratnak, mint pl. megfordítva az értelemből sarjadó az akaratnak és értelemnek is tárgya. Mégis osztályozás kedvéért tartjuk meg ezt a legegyszerűbb fölosztási alapot.

Első csoportba sorozom a szüzességnek, a bűnbánatnak és engesztelésnek szenteit.

Mind a háromnak alapja a szeretet: az énekek énekének jegyesi szeretete a saját bűneiért és a mások bűneiért bánkódó szeretet.

Két ellenvetést lehet ez osztályozás ellen tenni.

Az egyik, hogy minden erénynek alapja a szeretet és nincs jogunk azt kisajátítani csak egyes erényeknek.

A másik, hogy a szeretet a vágyó tehetség kötelékébe tartozik.

Az előrebocsátottak alapján felelek erre.

Nem sajátítjuk ki a szeretetet csak ennek a három életszentségi virágnak, csak ezt a hármat tekintjük mint olyant, amely legközvetlenebb hajtása a szeretetnek és amelyen a szeretet külső megnyilatkozása laikus előtt a legszembeötlőbb.

Másik ellenvetésre a válasz, hogy az emberi közfelfogást vesszük alapul, amely a szeretetet a szívbe helyezi és a szívet tekinti az érzelmek tárházának.

Második csoportba (értelem) sorozzuk a nagy elmélkedők, nagy imádkozók és a «hit» nagyjainak lelki tanulmányát.

Ima, elmélkedés és szent tudomány, mindhárom az értelem föl-emelkedése. A hit, mint tudomány az értelem magaslata és mint egyszerű, gyermeki igazságelfogadás az értelem önfelajánlása.

Harmadik csoportba az áldozatosság és hősiesség tanulmányát lehet osztani. Lemondás, szegénység, engedelmisség, világból elszakadás, küzdés, szenvedés és istenes cselekedetek képezik a főcsoport al-osztályait.

Részint a vágyó tehetség megfékezése, odaadása, részint ugyanannak átnyulása az Isten országát képező javakért.

Az akarat vágyik, fékez és küzd és az akarat szeret. Így érünk újra a kiinduló ponthoz és ez a körfutás is bizonyítja a lélek föl nem

osztható egységességét, amelyet csak külső szempontok szerint osztályozhattunk az áttekinthetőség kedvéért.

És ezzel kitűzhetjük első tanulmánytárgyul az első csoport első virágát: a keresztény szüzesség pszichológiáját.

Blaskó Mária.

IRODALOM

Szent Ágoston Vallomásai.

Vass József fordítása.

DÉLTŐSÁGGAL omló, erővel ékes magyar nyelven szól hozzánk az Istenet jól kereső lélek másfélezer éves könyve, Szent Ágoston Vallomásai. A világtörténelem ez egyik legnagyobb szellemének nehéz útja volt, míg Istent elérte. Atyja halálos ágyán lett csak keresztény, édesanyjának, szent Monikának csak imádsága kísérhette a nagyravágyás pogány útjaira rászabadított fiú lelki küzdelmeit. Isten engedte, hogy az édesanyjai «könnyek gyermeke» hatalmas szellemével az ész s az erkölcs tévedéseinek szikes földjét szántsza előbb végig s a vergődések terméketlen évei után, mikben «kiverte az igazság vágyának láza» és súlyosan nyögött az erkölcstelenségnek szorosan karjára fonódott bilincseiben, majdan a lélek egész éhségével kopagtasson az anyaszentegyháznál s új szépségeket fedezzen föl Krisztus tanításában. A manicheizmus tévedéseiből kigyógyult, erkölcsi aléltságából Isten hívására hatalmas erővel talpraszökkent Ágoston 33 éves korában vette a keresztiséget szent Ambrus kezeiből s midőn 430-ban 76 évével mint hippói püspök tért meg Üdvöztőjéhez, tudásával és tekintélyével leküzdött tévtanítások egész sora s hátrahagyott fölséges munkák serege vallották Isten kiváltságosan nagy választottjának s az anyaszentegyház máig egyik legnagyobb tanítójának.

Megtérése után 13 évvel írta meg Vallomásait. Gyermekkorán kezdve drámai erejű képekben mondja el tévedései és megtérése történetét. Hibáin keresztény alázattal és minden időknek szóló bölcseséggel mutatja be az emberi lélekben a jónak s a rossznak útjait, közben pedig imádkozó megilletődéssel látja mindenütt megcsillanni Isten hívó, gyógyító kegyelmeit, úgy, hogy élete történetét valójában Isten gondviselő kegyelmei bontogatják, fejlesztik előttünk tova. «Az isteni kegyelem tanítója», ez szent Ágoston címe az anyaszentegyházban, mert a Szentírás útbaigazításai nyomán a kegyelemről szóló tan leginkább az

ő ajkain talált helyes kifejezésekre, ezek a mélységes szemléletek itt születnek meg előttünk, élete vallomástételében. Az a darab élet, mely előttünk folyik le, hittanunknak egy fölséges éleettel megírt fejezete.

Istenről a legmélyebb gondolatok pazar bősége bővíti meg, egyben munkára szólítja az olvasó lelkét, még inkább magával ragad azonban a könyv áhitatos bensősége. A szent író mindvégig Isten színe előtt áll s aki beszédjét hallgatja, szintén ott találja magát s életét is. Vanak a könyvben elvont fejtegetések is, hiszen megtérése története részben elméje megvilágosodásának, elméleti igazságok új és helyesebb megismerésének története, az utolsó könyvek pedig egészen bölcséleti értekezésekké szélesednek. Mindez azonban nem az ész elvont keresgélése, hanem személyes lelki kérdése a szentnek, benne dolgozik egész csodás szelleme eszének és szívének minden zengésével. A nyert válasz sem hideg elmélet, hanem életének közelebb jutása Istenhez, lelkének elfelése, átizzása, megittasodása Isten igazságaiból, Krisztus szeretetéből. Nehéz, gyötrő keresések után az igaz Isten ismerete mint az élet legjáva köszönt be hozzá: «mikor tépelődtem, hogy talán nem is létezik az Igazság, messziről kiáltottad felém: Én vagyok, aki vagyok! Meghallottam, de úgy, hogy a szívemmel hallottam meg». (VII. kv. X. fej.) Az Úr Jézus nélkülözhetetlen barátunk, támasza lelkünk minden igazi javának, ez a szentnél az élet tapasztalata; olvassa Cicero könyvét s «ha valami lohasztotta kedvemet, csak az volt, hogy Krisztus nevét sehol sem találtam benne... Amiből ez a név hiányzott, akármilyen irodalmi értékű, gondos és igaz volt is egyébként, nem tudott egészen leköttni» (III. kv., IV. fej.) Az édesanyai imádság s a szentmiseáldozat örök lángja nemcsak a háttérből veti szelíd fényét a tétova lélek hánykódásaira, a szentnek megtisztult szive azokból érzi maga felé sugározni a kegyelem meleg áramait.

Nem rendszeres könyv a lelki életről s nem is teszi fölőlegessé ily olvasmányok és elmélkedések útbaigazításait. Tanultabb és érettebb olvasók azonban, akik a szentnek minden emberi szívhez oly igen rokon lelkétőlünk kissé távol milieujébe is el tudják kísérni, alázattal és áhitatos megrendüléssel fogják lapjait forgatni. Egy nagy léleknek, nagy szentnek szemeivel látni az életet, megújulás a lélek szándékai s útjai számára. S amit szent Ágoston szemei látnak számunkra, oly igen szükséges és boldog kincse szívünknek: szent bizonyosság Isten jóságos gondviseléséről... «Elszakadtunk tőled és a bűnök felé vitt indulatunk; te azonban Istenünk, soha meg nem szüntél jót cselekedni... Te magad vagy a jóság... Tőled kell kérnünk, nálad kell keresnünk, hozzád kell bezörgetnünk» (XIII. kv. XXXVIII. fej.)

Szekfű Ignác.

OLTÁREGYLETI ÉLET.

† **Hornig Károly báró.** 77 évi földi zarándoklás után elhunyt az Úrban. Halála olyan volt, mint mikor kipad egy folyam, mely virágzásba borított széles mezőket, olyan, mint mikor hirtelen kialszik egy csillag, mely melegséget és fényt hintett szerteszét és nyomában sötétség támad: a gyász sötétsége. És e gyászgyásza az Oltáregyesületnek is, az Örökimádás-templomnak is.

Az elhunyt bitoros-püspök állandó atyai indulattal kísérte szemmel az Oltáregyesület életműködését és az oltáregyesületi törekvéseket évről-évre 1000 koronás adományokkal támogatta. Az 1917. évre szóló 1000 koronás adományát még a múlt esztendőben juttatta özv. örgróf Pallavicini Edéné elnökasszony kezéhez e szavakkal: ki tudja, mi történik. Érezte már a sír közelségét és sietett elcserezni a földi kincseket oly kincsekkel, melyeket a rozsdameg nem emészt és a tolvajok ki nem ásnak.

Az Örökimádás-templom gyönyörű püspöki stalluma és praktikus gyóntatószékei is az ő költségen épültek. S a tettek meg nem halnak s emléke élni fog időtlen időig.

Arisztokrata volt, nem csupán származására nézve, de arisztokrata a gondolkodásában és lelkületében is és bibort nemcsak a vállain viselt, hanem a lelke is oly biborfényes volt, amilyen fényel a bolygók

fénylenek. És most, mikor e fényforrás kialudni látszik, az Oltáregyesület félárbocra bocsátja zászlóit és forró imákat küld oda, hol «az igazak fényleni fognak, mint a nap».

*

Békenap. Március 25-én a «Gyümölcsoltó Boldogasszony»-ról nevezett hágai kongregáció kezdeményezésére a földkerekség kongreganistái békenapot tartanak. Program: szentáldozás a békéért.

Budapesti országos központ. Március 11-én az Oltáregyesület közös istentisztelete: reggel 8 órakor szentmise közös szentáldozással, d. u. 1/46-kor szentbeszéd és ünnepies áldás.

Március 12-én d. u. 4 órakor választmányi ülés.

Március 19-én d. u. 4 órakor a terjesztőnők ülése.

Nagyheti szertartások az Örökimádás-templomban: Virágvasárnap reggel 3/47 órakor barkaszentelés. Szentmisék 6, 7, 8, 9, 10, 11 és 1/2 12 órakor.

Nagyhétfőn: Szentmisék 6, 7, 8 és 9 órakor, d. u. 1/46-kor litánia és áldás.

Nagykedden: Szentmisék 6, 7, 8 és 9 órakor, d. u. 1/46-kor litánia és áldás.

Nagyszerdán: 7 órakor szentmise Szentségkitétellel, utána áldás, melynek végeztével a legmélt. Oltári-szentség visszahelyeztetik a tabernakulumba; délután 1/46-kor gyász-zsolozsma; este 8-kor a «Stabat» alatt gyóntatás.

Nagysütörtökön: 8 órakor nagymise, utána a szokásos oltárfosztás. Utána a templom d. u. 1/46-ig zárva marad. 1/46 órakos gyászszolozsma; este 8-kor «Stabat».

Nagypénteken: 9 órakor szertartások; d. u. 1/46-kor gyászszolozsma; este 8-kor szentbeszéd és «Stabat». Egész nap Szentségimádás a szentsírnál, melyre IX., Üllői-út 77. sz. a. jelentkezhetnek a férfiak, nők és az Eucharisztikus Szövetségek. Virágokat és gyertyákat a szentsírra hálával fogadunk.

Nagyszombaton: 8 órakor szertartások; egész nap Szentségimádás; este 6-kor feltámadás.

Husvétvasárnap: Minden órában szentmisék; 10 órakor nagymise.

*

Konferencia-beszédek férfiak részére.

Dr. Vass József pp. kamarás, a pesti szent Imre-Collegium igazgatója az Örökimádás-templomban március hó három utolsó napján, 29., 30 és 31-én este kizárólag férfiak részére konferencia-beszédeket fog tartani.

*

Nagybőjti szentbeszédek. Az Örökimádás-templomban a szokásos bőjti szentbeszédeket nagybőjt szerdán, d. u. 1/46 órakor *dr. Weber Pál*, a budai szent Imre-Collegium prefektusa fogja tartani. E bőjti prédikációk bőjt első vasárnapját követő szerdán kezdődnek. Az utolsó szentbeszéd nem nagyhét szerdáján, hanem nagypénteken este 8 órakor fog tartatni.

*

Választmányi ülés. A budapesti országos közp. Oltáregyesület választmánya f. é. február 12-én tartotta rendes havi ülését. Jelen voltak: *dr. Mészáros János* m. kir. udvari és várplébános, ügyvezető igazgató, a *Mária Reparatrix-zárda* főnöknője, mint társelnöknő, *Kiss Aladárné* másodelnöknő, a *zárdatitkárnő*, mint jegyzőkönyvvezető, özv. *Heinrich Ferencné*, *Pálffy Anna* grófnő, *Kócsy Jánosné* v. tagok és *Horváth Rezső* szerkesztő, lelkész. Özv. *örgróf Pallavicini Edéné* elnöknő forgalmi akadályok miatt, *Cziráky Lujza* grófnő pedig gyengélkedése miatt nem jöhetett.

Ügyvezető-igazgató nagy melegséggel szól az Oltáregyesület választmányának, illetve terjesztőnői karának elhunyt tagjairól, özv. *Vécsey Józsefné* bárónőről és özv. *Bányay Miklósnéról*. Első az Oltáregyesület választmányi tagjaként fejtett ki értékes munkálkodást, özv. *Bányayné* pedig hosszú éveken keresztül viselte a terjesztőnői tisztségnek nem csupán címét, hanem terheit és kötelezéseit is. Lelkéből szerette az Oltáregyesületet és annak számos tagot szerzett. Haláluk, mellyel minket érzékeny veszteség ért, menjen számukra nyereségszámba és legyen jutalmuk az Úr Jézus.

Ügyvezető-igazgató jelenti, hogy a budapesti orsz. közp. Oltáregyesület Erdély kifosztott templomainak a következő egyházi ruhákat ajándékozta: 12 alba, 12 karing, 50 vállkendő, 50 palla, 100 corporale.

100 purificatorium és 100 lavabokendő. Kócsy Jánosné választmányi tag ezenkívül 1 oltárterftőt, 1 pallát, 1 corporalet, 1 purificatoriumot és 1 lavabokendőt ajándékozott. Az ő ékesenszóló buzgalmaért ügyvezető-igazgató az Oltáregyesület köszönetét tolmácsolja.

Tanácskozás tárgyává tétettek a templomi ajtatosságok: a negyvenóra-ajtatosság, a nagybőjti szentbeszéd, a lelkigyakorlatok.

Ügyvezető-igazgató örömmel jelenti, hogy dr. Vass József pp. kamarás, a pesti szent Imre-Collegium igazgatója nagybőjt folyamán az Örökimádás-templomban konferencia-beszédeket fog tartani kizárólag férfiak számára. A férfivilágnak ilyen bevonása az Örökimádás pasztorációjába a választmány élénk tetszésével találkozott.

Szerkesztő arról számol be, hogy az Örökimádás és a Jézusom Örönmöm lapok olvasóközönsége az árváltozást megértéssel fogadta. Lapjainknak az egyházmegyei körlevelekben való ajánlása következtében folyóirataink iránt országszerte élénk érdeklődés mutatkozik.

A választmányi ülést ima zárta be.

*

Ájtatosságok a novena keretében. Az Örökimádás-templom engesztelő kilencedének keretében szép és bensőséges ájtatosságok tartattak. Az Oltáregyesület hadikórházában ápoló katonák, a Kongregációk és az Eucharisztikus Gyermekszövetség — mindegyik más-más idő-

ben — zászlók alatt vonultak az Örökimádás ívei alá és a katonák előtt dr. Mészáros János m. kir. udvari és várplébános, ügyvezető igazgató, a Kongregációk előtt a prézesek és az Eucharisztikus Gyermekszövetség kedves csoportja előtt Horváth Rezső mondtak szentbeszédet, melyet litánia, alkalmi imák és szentségi áldás követtek.

*

Negyvenóra ájtatosság. Szokott fénnel tartatott meg farsang utolsó napjain az Örökimádás-templom szép és kedves «negyvenóra-ajtatossága». Ez ájtatosság mindhárom napján a szentbeszédeket és litániákat, valamint az ájtatosságzáró ragyogó körmenetet dr. Mészáros János udvari plébános, ügyvezető-igazgató tartotta. Az Úr Jézusnak szeretetétől üzetve, a bibliai népnek szent éhségével és szomjúságával kereste e napokban az Urat az Ő népe és az Úr «körüljárt, jót cselekedvén».

*

Egy a vezérek közül. Szuszay Antal halála mély benyomást és sajnálkozást keltett széles ez országban. A modern katolikus Magyarország egy vezéralakja dőlt ki benne és sajnos, életének delén, a dolgozó asztal mellől szólította őt el a halál. Olyan vezéralak volt Szuszay, mint a modern háborúk vezérei, kik nem állhatnak csapatjuk élére, hanem elvonulva szövök zseniális terveiket. Szuszay sem dolgozott centrumokban, fővárosokban,

külső nagy dekorumokkal s talán azért felejtett el róla sokat mondani a napisajtó. De erős tölgyfa volt, mely elrejtve is királya a fák-nak, libanoni cédrus, melynek krisztusi kelleme a messze elrejtett hegyekből is elárasztotta az egész országot. Megmutatta, hogy a pasztorációban, vidéken, a nép között is lehet országos munkát végezni, tudományosan működni.

Hogyan tudott írni a mi Urunkról! Szívét Krisztus lelkesítette, törekvése állandóan odairányult, hogy az emberek megismerjék a mi Urunkat ősi evangéliumi szépségében, a XX. századot is vezetni tud erejében. A katolikus nevelés és benső hitélet problémáit tartotta mindenekelőtt fontosnak.

Apologetikája kis terjedelme mellett is többet ér, mint híres nagy apologeták munkái. Mennyi lélek, tudás, előkelőség, krisztusi erő lüktet benne.

Előhészület a nagy napokra katechéziseiben ellenállhatatlan hittel és művészettel vezeti a lelket az isteni Mesterhez. Első szentáldozási oktatósaiból a felnőttek, sokszor papok is megtanulhatják, micsoda nekünk a legméltóságosabb Oltáriszentség és a szentáldozás.

Úgy mondják, hogy most is nagy keresztény pedagógiai munkán dolgozott, pedig e téren is már mint egy igazi krisztusi pedagógus ismeretes munkái révén.

Az Oltáregyesület kegyelettel és mély tisztelettel áll meg a mi

Urunk ezen nagy harcosának emlékénel.

Dr. T. J.

*

Az Oltáregyesület gyásza. Négy-szeres gyász borult az elmúlt hónapban a budapesti országos Oltáregyesületre. Ketten: Hornig Károly báró és Szuszay Antal mintegy a vezérkarból és ketten: özv. br. Vécsey Józsefné és özv. Bányay Miklósné az Oltáregyesület tisztikarából húnytak el. Özv. báró Vécsey Józsefné a választmányának volt tevékeny, buzgó tagja és agilitásával, páratlan ügy-szeretetével és eucharisztikus szellemével olyan volt az Oltáregyesület életében, mint amilyen a hajón az iránytű.

Özv. Bányai Miklósné pedig nagy idők óta terjesztője volt az Oltáregyesületnek és hajlott korában is, gyöngéledve is utólérhetetlen ügy-buzgósággal tett eleget a terjesztői kötelességnek. Az Oltáregyesület az anyai szívnek a gyöngédségével, melegségével és szeretetével karolta körül. Lelkéért az engesztelő szentmise múlt hó 20-án reggel 7 órakor mondatott, míg özv. báró Vécsey Józsefnéért március 1-én, d. e. 9 órakor fog szentmise mondatni. R. i. p.

*

A rozsnyói egyházmegye Oltáregyesületének központi szervezése *Balázs Lajos* megyés püspök ónagyméltósága fáradozásainak édes gyümölcséeként f. évi január hó 14-én befejezést nyert. Rozsnyó hitbuzgó hölgyvilága lelkesedéssel csatlako-

zott a zászló alá, amelyet az Eucharisztia őrseregének toborzására a főpásztor kibontott. A székhelyen eddig még nem volt szervezve az Oltáregyesület, csak elszórtan voltak tagjai, akik a budapesti központba voltak beírva. De a vágy mindig eleven erővel lángolt a szivekben s önként kívánta a tömörülést, főként amióta 1913. január 1-től az egyházmegyében megindult az örökös szentségimádás s minden lélek érezte, hogy az Eucharisztianak ezt a fölséges triumphusát illik hódolattal kísérni és áldozattal méltóvá tenni. Nem is nyert kielégülést csak azáltal, hogy nemcsak Oltáregyesületbe tömörítette a lelkeket, hanem mindjárt *központi főoltáregyesülétté is szervezkedett*, vállalva a szent ügryhöz méltó nagyszerű elhatározással az egyházmegye szegény templomainak saját hatáskörében való fölruházását.

A megalakuló gyűlés a szatmári szent Vince-nővérek leánynevelő intézetében folyt le. Itt is ütötte föl eucharisztikus sátorát az egyesület. Első gondja az volt, hogy háláját fejezze ki a budapesti országos központ iránt, mint amely eleddig már annyi éven keresztül istápolta az egyházmegye szegény templomait. Alapszabályaiba fölvette, hogy a központtal való testvéries együttérzése bizonyosságául ezzel szövetségi viszonyba lép s évenkénti közgyűlésein megszavazandó évi segélylyel továbbra is ápolni kívánja hálás érzelmeit, amelyek őt a központhoz fűzik. Igazgatóvá s egyben

egyházmegyei főigazgatóvá *Dittel István* apát-kanonok, rozsnjóí plébánost nevezte ki a főpásztor, elnökasszonyá pedig *Tichy Mihályné* kir. táblabíróné, akinek mély buzgósága garancia arra, hogy az egyesület áldásos virágzással fogja hindent mindenfelé ihletét és jótékonyosságát. Alelnökasszonyoknak tisztel. *Baás M. Rozamunda* főnöknő és özv. *Dapsy Gyuláné* választattak meg. A nyilvános közös imádási óráit minden hónap második vasárnapjára tüzték ki.

Az egyházmegyei szervezkedés példás buzgósággal folyik. A főpásztor beható útmutatással serkentette ez évi első körlevelében papságát az Oltáregyesület egyházmegyei központi szervezetének kiépítésére s a papság meleg szíven keresztül biztató összhangra talált az egész egyházmegyében az apostoli szó. A szervezkedés végső eredményeit még közölni fogjuk. Csak annyit még, hogy a központi választmány a templomi fölszerelések készítésére irányuló munkát a mai abnormis drágasági viszonyokra való tekintettel egyelőre függőben hagyta.

A megalakulás alkalmából a következő adományok érkeztek az egyesület javára: gróf Csáky Károly Emmanuel, váci püspök úr öexcellenciájától 200 kor., Pósch Gyulánétól és Tichy Mihályné elnökasszonytól 100—100 kor., Dapsy Gyuláné alelnökasszonytól és Munka Sámuelné választmányi tagtól 50—50 korona.

1916. december hóban befolyt adományok: Albrecht főherceg ő esászári és királyi fensége 400 K, Német Albertné 30 K, Mika Ferenc 1 K, Skreka Sándorné 1 K, Galambos József 6 K, Csere Mihály 12 K, Szemethy Luiza 2 K, Hlatky Lajosné 2 K, Kiss Teréz 1 K, Kassaegyházmegyei tagok 124 K, özv. Horváth Sándorné 1 K, Molnár Istvánné 2 K, Kántor Tamásné 4 K, Atkári tagok 89.20 K, özv. Fluck Antálné 1 K, Gröszinger Józsefné 3 K, gróf Serényi Istvánné 20 K, Hegyessy Flóra 20 K, özv. Dapsy Gyuláné 4 K, Felsőatraki tagok 37 K, Magyar Józsefné 4 K, Weisz Berta 1 K, Németújvári tagok 27.12 K, Illésy Gyuláné 2 K, Lukács Jánosné 4 K, Horváth Etel 12 K, Horváth Emma 4 K, Horváth Anna 4 K, Bodnár József 1 K, Felső Mária 4 K, Száfránszky Antal 1 K, Tóth Teréz 20 K, Tomec Pálné 60 fillér, Monosbéli tagok 10 K, Lupp Mártonné 2 K, Koren Anna 24 fillér, Wittmann Irén 24 fillér, Verebes Mária 24 fillér, Révay Károly 24 fillér, Sinka Viktória 2 K, Bebenye Piroska 2 K, Kadlicsek Teréz 3 K, Egerfőgyházmegyei tagok 300 K, Ekelé tagok 28.80 K, Váradi Andrásné 1 K, Moknieska Katalin 1 K, Spisits Erzsébet 2 K, Vince Mária 2 K, Baráth Julianna 2 K, gróf Török Hermin 53 K, Mecha Mária 2 K, özv. Kabler Albertné 4 K, Geszy Teréz 1 K, Egerfőgyházmegyei tagok 185.96 K, Wohland Ilona 30 fillér, Sárvári tagok 23.44 K, özv. Ujváry Istvánné 2 K, Kliement Pál 1 K, Görlich Alajos 2 K, Terfies Józsefné 6 K, Negyedi tagok 10 K, Papp Irén 30 fillér, Verebes Mária 4 K, Kneith Erzsébet 10 K, Bodnár Ilona 1 K, Czibik Erzsébet 40 fillér, Török Margit 1 K, Holzschich Ella 30 fillér, Bencsik Erzsébet 1 K, Wohland Erzsébet 2 K, Weisz Mária 2 K, Domenik Sándorné 50 fillér, Zakariás Károly és neje 1 K, Gyurkóczy Éva 3 K, Vörös Julia 1 K, Nagyoroszi tagok 32.88 K, Schnürer Ilona 2 K, Wagner Anna 2 K, Szombathelyi Györgyné 2 K, Sáros Gellérti tagok 32.80 K, Béky Ferenc 1 K, Hornyák István 2 K, Holló János 2 K, Jancsó Imre 1 K, Konkó Mihály 1 K, Vass Sándor 1 K, Németh Irén 1 K, Vámosmikolai tagok 50 K, Freiszműth Lipót Pál 2 K, özv. Stiepek Pálné terjesztőnő által: Weidinger Mátyásné 3 K, Werner Jánosné 2 K, Vejtek Józsefné 2 K, Héber Károlyné 3 K, Klement Jánosné 3 K, összesen 13 K; Cseley Józsefné 16 K, dr. Vieszner Tivadarné 6 K, Bankó Róza 2 K, Löffler Erzsébet 4 K, Vaszkó Gizella 5 K, Szobi tagok 8 K, Gálszécsi tagok 18.56 K, Balanyi Ilona terjesztőnő által: Rózsa Katalin 1 K, Fray Istvánné 2 K, Balanyi Ilona 4 K, összesen 7 K; özv. Lafrankó Károlyné terjesztőnő által: Kronberger Jánosné 2 K, Áprily Ilona 2 K, özv. Lafrankó Károlyné 5 K, Lafrankó Margit 1 K, Matheidesz Béláné 2 K, Bernhardt Mária 2 K, összesen 14 K; Turossy Anna terjesztőnő által: Turnherr Rózsa 1 K, Kovács Etel 1 K, Kovács Julia 1 K, Ruttkay Sarolta 1 K, Szakadits Anna 4 K, Tiefenbeck Irma 4 K, összesen 9 K; Gervay Luiza terjesztőnő által: Keller Antálné 4 K, Bubola Sándorné 4 K, Hofhauser Erzsébet 2 K, özv. Tabermann Gusztávné 4 K, özv. Koller Raimundné 4 K, özv. Melcher Mátyásné 1 K, Dragon Jánosné 1 K, Gébel Luiza 1 K, Fährmanek Katalin 24 fillér, Bregovics Éva 24 fillér, összesen 21.48 K; Gálffy Gizella terjesztőnő által: Futás Margit 5 K, özv. Becker Gusztávné 1 K, Becker Irén 1 K, özv. Wallicsek Györgyné 2 K, Zaitz Józsefné 4 K, Gálffy Gizella 4 K, összesen 17 K; Hermann Lászlóné terjesztőnő által: Várady Berta 1 K, Gacsek Erzsébet 1 K, Novák Márta 4 K, összesen 6 K; Laub Jánosné terjesztőnő által: özv. Lenz Ferencné 2 K, özv. Prohászka Györgyné 2 K, Hollós Istvánné 2 K, Dvorzsák Ferencné 2 K, Ulliser Rezsőné 2 K, özv. Hallenbüchlné 2 K, Krimitzky

Lajosné 2 K, Kuprecht Adelheid 2 K, összesen 18 K; Zubritzky Józsefné gyűjtése 22.60 K, Hertl Aloizia 2 K, Szlimák Margit 2 K, Szlimák Mária 2 K, Zsebedi Julia 1 K, Kovács Sándorné 1 K, Faragó Lajosné 1 K, Szirmay Rezső 1 K, Kovácsréti tagok 13 K, Török Róza 60 fillér, Füttyi Gizella 1 K, Frückenbrod Apollónia 1 K, Posztoczky U.-né 2 K, Ipolyvárboi tagok 30.20 K, Horánszky Ferencné 4 K, Dánis Jánosné 1 K, Práda Vilma 2 K, Kornmuth Gizella 4 K, Osgyáni tagok 35 K, Tremmel Borbála 4 K, Kolonits Rozália 34 fillér, Komászkó Mária 50 fillér, Holló Györgyné 2 K, Petis Antalné 5 K, Nógrádpataki tagok 30.50 K, Nejedly Vincéné 1 K, Csiffáry Teréz 2 K, Petrik Antalné 2 K, Kumor Károly 4 K, Konkoly Mária 2 K, özv. Babolcsay Ferencné 1 K, Felmayer Vilma 100 K, Dripay Béláné 1 K, Novák Edit 1 K, Hollósy István 5 K, Gudeinz Anna 3 K.

A Családi Könyvtár új számai. A Győrött ez évben megindult szép-irodalmi füzetes vállalat öt új száma hagyta el a napokban a sajtót. «Békében és háborúban» címmel Bodnár Gáspár elbeszéléseit közli a 6. szám. Sfk Sándor, a kiváló költő «Salamon király gyűrűje» című egyfelvonásos misztériuma a 7. szám. A 8. füzet Németh István verseit tartalmazza, «Kiáltás az Úrhoz» címmel. Tarczai György, a jeles elbeszélő és műtörténész hosszabb elbeszélését, «A jeruzsálemi özvegy»-et közli a 9. szám. A 10. szám pedig Törökné Kovács Herminnek, a termékeny írónőnek szép elbeszéléseit gyűjtötte össze «A harang és egyéb elbeszélések» címmel. A csinos kiállítású füzetek ára számonként 20 fillér és megrendelhetők Győrött a Családi Könyvtár vállalatnál. (Kármelita-rendház.)

Felelős szerkesztő: **Horváth Rezső.**

A budapesti orsz. közp. Oltáregyesület irodájában (IX. ker., Üllői-ut 77. szám) kapható:

I. Felnőttek részére:

Örökimádás folyóirat előfizetés egy évre	4.—
« « egyes példány	—0.35
« « teljes évf. utolsó	4.—
« « « régebbi	3.—
Oltáregyesületi Útmutató	1.80
« Vezérkönyv kötve	1.—
« « fizve	—0.60
« felvételi füzet	—0.06
« érem ezüstkivitelben	3.—
« « alumíniumból	1.20
A budapesti közp. Oltáregy. félszázados története	1.—
Litánia és áldás (latin szöveggel)	—0.06
Az Oltáriszentség. Irta: Reviczky A.	—0.50
Az Eucharisztia zenéje. Irta: Járosy D.	2.—

II. Gyermek részére:

Jézusom Örömom folyóirat előfizetés egy évre	1.80
« « « egyes példány	—10
Jézusom Örömom imakönyv bőrkötés, aranyv. párn.	5.—
« « « bőrk. aranyv.	4.—
« « « « vör. vág.	3.—
Kis Örökimádás imakönyv. Irta: dr. Tiefenthaler J.	—80
Fehér Liliom	—10
Eucl. Gyerem. Szöv. érem szalag nélkül	—34
« gyermekeknek szalaggal	—40
« ifjak és leányoknak szalaggal	—50
Felajánló ima Jézus Szentséges Szívéhez	—03
Pápai áldás, levelezőlap, darabonként	—04
« « « 100 drb	3.—